

Universitatea
Ștefan cel Mare
Suceava

Ediția:	1
Revizia:	0

COD DE CONDUITĂ PRIVIND PREVENIREA ȘI SANȚIONAREA ANTISEMITISMULUI

Codul de conduită a fost aprobat în Ședința Senatului din 30.06.2022

Președinte Senat,

Conf.univ.dr.ing. Liviu POPESCU

	Numele și prenumele	Funcția	Data	Semnătura
Elaborat	DIACONU Mircea	Prorector	22.05.2022	
Verificat	PURICI Ștefan	Prorector	16.06.2022	
Avizat	POPA Valentin	Rector	16.06.2022	

CUPRINS

PREAMBUL.....	3
1. TITLU	3
2. DEFINIREA ARIEI TEMATICE.....	3
3. DEFINIȚIA ANTISEMITISMULUI.....	3
4. RESPONSABILITĂȚILE UNIVERSITĂȚII	3
5. RECLAMAȚII ȘI SANȚIUNI.....	4
Anexe	5

PREAMBUL

Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava susține o cultură incluzivă care promovează egalitatea și diversitatea valorilor și menține un mediu social, de lucru și de studiu în care drepturile și demnitatea angajaților și studenților sunt respectate.

În conformitate cu valorile fundamentale împărtășite de comunitatea academică, Universitatea se angajează să fie un spațiu al bunelor practici reglementând răspunsul față de manifestările antisemite, susținând creșterea gradului de conștientizare a pericolului antisemitismului în rândul studenților și al angajaților, asumându-și rolul de model pentru societate.

Prezentul cod se aplică la nivelul întregii comunități academice.

1. TITLU

Codul de conduită privind prevenirea antisemitismului exprimă politica universității față de fenomenul antisemitismului.

2. DEFINIREA ARIEI TEMATICE

Politica universității privind prevenirea antisemitismului va fi respectată de angajați, de studenți și de părțile terțe cu care universitatea interacționează atât pe teritoriul universității, cât și în afara lui.

3. DEFINIȚIA ANTISEMITISMULUI

În scopul formulării politicii privind prevenirea antisemitismului, Universitatea aplică definiția antisemitismului adoptată de statele membre ale *Alianței Internaționale pentru Memoria Holocaustului - International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA)*, inclusiv exemplele sale, conform Anexei 1.

4. RESPONSABILITĂȚILE UNIVERSITĂȚII

Universitatea are responsabilitatea de a asigura un mediu incluziv din punct de vedere cultural, fără stereotipuri, intoleranță sau discriminare. Universitatea admite faptul că antisemitismul este o formă de discriminare.

4.1. Personalul USV

Pentru a preveni incidentele antisemite, cu scopul de a informa și educa pe tema antisemitismului și a experiențelor comunității evreiești, Universitatea oferă oportunități de training și instruire profesorilor și personalului propriu, în parteneriat cu organizații ale societății civile.

4.2. Comisia de Etică

Sesiunile de formare sunt obligatorii pentru membrii Comisiei de Etică ai Universității. Fiecare membru este obligat să urmeze o sesiune de formare.

4.3. Studenții

În parteneriat cu organizații nonguvernamentale relevante și în acord cu principiile sale, Universitatea va pune la dispoziția studenților oportunități de formare.

5. RECLAMAȚII ȘI SANCTIUNI

5.1. Reclamații

Angajații și studenții care consideră că au fost tratați incorect din punctul de vedere al discriminării antisemite sau care sunt martori la incidente antisemite (discurs, comportament etc.), așa cum sunt definite de Articolul 3, sunt încurajați să depună reclamații și să ceară asistență, în acord cu procedurile deja existente în cadrul Universității.

5.2. Sancțiuni

În conformitate cu procedurile existente, consecințele încălcării Codului depind de gravitatea incidentului. Penalitățile variază și pot porni de la scuze publice până la sancțiuni disciplinare, suspendare, concediere, exmatriculare. Părțile implicate pot apela și la soluționarea pe cale juridică a diferendelor.

5.3. Recomandări pentru Comisia de Etică

În cazul în care va fi investită cu analizarea unui astfel de caz, Comisiei de Etică i se recomandă să se consulte cu organizații nonguvernamentale relevante în evaluarea unor astfel de incidente.

Anexe

Anexa 1

Definiția de lucru a antisemitismului elaborată de IHRA

Alianța Internațională pentru Memoria Holocaustului (IHRA) reunește guverne și experți pentru a consolida, dezvolta și promova educația, memoria și cercetarea cu privire la Holocaust în întreaga lume, precum și pentru a sprijini angajamentele asumate în Declarația de la Stockholm din 2000. Definiția de lucru și fără caracter juridic obligatoriu a antisemitismului a fost adoptată la 26 mai 2016 de cele 31 de țări membre ale Alianței Internaționale pentru Memoria Holocaustului.

„Antisemitismul este o anumită percepție a evreilor, care poate fi exprimată ca ură împotriva evreilor. Manifestările retorice și fizice ale antisemitismului sunt îndreptate către evrei sau neevrei și/sau proprietățile acestora, către instituțiile și infrastructurile religioase ale comunităților evreiești”.

Pentru a ghida IHRA în activitatea sa, următoarele exemple pot servi drept ilustrații:

Manifestările antisemitismului pot include atacuri la adresa statului Israel, conceput ca o colectivitate evreiască. Cu toate acestea, critica statului Israel sub o formă asemănătoare cu critica oricărei alte țări nu poate fi considerată antisemită. Antisemitismul acuză adeseori evreii de conspirație împotriva umanității și este adeseori folosit pentru a da vina pe evrei „pentru că lucrurile nu merg bine”. El se exprimă verbal, în scris, sub formă vizuală și prin acțiuni și recurge la stereotipuri sinistre și la trăsături de caracter negative.

Exemplele contemporane de antisemitism în viața publică, în mass-media, în școli, la locul de muncă și în sfera religioasă pot include, ținând seama de contextul general, următoarele aspecte, fără a se limita însă doar la acestea:

- acțiuni de incitare, ajutorare sau justificare a uciderii sau a vătămării evreilor în numele unei ideologii radicale sau al unei percepții radicale a religiei;
- formularea unor acuzații false, dezumanizante sau stereotipice despre evrei ca atare sau despre puterea evreilor ca forță colectivă – de exemplu, dar nu numai, mitul despre o conspirație evreiască mondială sau despre controlul mass-mediei, al economiei, al guvernelor sau al altor instituții sociale de către evrei;
- acuzarea evreilor ca popor ca fiind responsabili de fapte reprobabile reale sau imaginare comise de un singur evreu sau grup de evrei, sau chiar de fapte comise de către neevrei;
- negarea existenței, a amplitudinii, a mecanismelor (de exemplu, camerele de gazare) sau a intenției genocidului populației evreiești comis de către Germania național-socialistă și de supporterii și complicii acesteia în timpul celui de-al doilea război mondial (Holocaustul)
- acuzarea evreilor ca popor sau a Israelului ca stat de inventarea sau exagerarea Holocaustului;^{5 4}
- acuzarea cetățenilor evrei ca fiind mai loiali Israelului sau presupuselor priorități ale evreilor în întreaga lume decât intereselor națiunilor din care fac parte;
- refuzarea dreptului evreilor la auto-determinare, de exemplu, susținând că existența statului Israel este un fapt rasist;
- aplicarea unor standarde duble prin faptul că i se solicită acestuia un comportament care nu se solicită sau așteaptă din partea niciunei alte națiuni democratice;

- utilizarea unor simboluri și imagini asociate antisemitismului clasic (de exemplu, acuzarea evreilor de uciderea lui Iisus sau de sacrificii rituale) pentru a caracteriza Israelul sau israeliții;
- compararea politicii israeliene contemporane cu cea a naziștilor;
- atribuirea responsabilității pentru acțiunile statului Israel întregii colectivități a evreilor.

Actele antisemite reprezintă o infracțiune atunci când sunt definite ca atare prin lege (de exemplu, în anumite țări, negarea Holocaustului sau distribuirea unor materiale antisemite).

Infracțiunile sunt antisemite atunci când țintele atacurilor, fie că este vorba de persoane sau de proprietăți (cum ar fi clădiri, școli, lăcașuri de cult și cimitire) sunt alese pentru că sunt, sau sunt percepute a fi, evreiești sau asociate evreilor.

Discriminarea antisemită este refuzul de a acorda evreilor oportunități sau servicii disponibile pentru ceilalți și este ilegală în multe țări.